

ПОЗОРИЩЕ V.

СЪЩИ-ТЪ, ДЖЕНАРО, СТРАЖАРЫ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ.

Що ся научявамъ, господине Дженаро? Че това кое-то сте направили тъзи заранъ, сте го направили на играчка и безъ никакво зло намѣреніе; че госпожа херцогыня вы опростява и че сте были славень юнакъ. Ако е тѣй заклевамъ ся въ сѣнка-та на майка си, че можете да ся върнете живъ и здравъ въ Венеція. Богъ да мя накаже ако быхъ поискалъ да лишѣ Венеціанска-та република отъ единъ добръ служителъ и Христіанството отъ една върна рѣка, която носи върна сабя, кога-то има отвѣдъ водытъ на Кжбрѣзь и на Кандія и долопоклонници и сарацины.

ДЖЕНАРО

Така искамъ, милостивый господарю. Вървайте че не учаквахъ подобна свръзка. Нъ благодарѣнъ Ваше Высочество. Милосърдіе-то е една добродѣтель която приляга на царско колѣно и Богъ ще да опрости на небе-то този кой-то е опростявалъ на земѣ-тѣ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Юначе, остая ли человекъ благодаренъ да служи на единъ републикѣ? Кажи ми колко печелишь всяка година?

ДЖЕНАРО

Имамъ една компанія отъ пятьдесятъ войници за кои-то иждивявамъ и коиго облачямъ. Всесвѣтлива-